

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської і фіно-угорської філології

Курсова робота

на тему: «Префіксально-суфіксальна система англійської та української мов»

Студентки групи Па 09-20
факультету германської філології і перекладу
денної форми здобуття освіти
спеціальності 035 Філологія
Константиної Валерії

Науковий керівник:
доцент Субота Сергій Володимирович

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ 2023

Ministry of Education and Science of Ukraine
Kyiv National Linguistic University
Chair of Germanic and Finno-Ugrian Philology

Term Paper

The prefix-suffix system of English and Ukrainian languages

Valeriia Konstantinova

Group PA 09-20
Germanic Philology Faculty

Research Adviser
Assoc. Prof. SERHII SUBOTA
PhD(Pedagogy)

Kyiv 2023

Зміст

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ.....	6
1.1. Морфема як основна одиниця морфологічного рівня.	6
1.2. Види морфем	8
Висновки до Розділу 1	10
РОЗДІЛ ІІ. ПРЕФІКСИ ТА СУФІКСИ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.	11
2.1 Префіксальні морфеми	11
2.2. Суфіксальні морфеми	12
Висновки до Розділу 2	15
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	17
РЕЗЮМЕ.....	19
Список використаної літератури.....	20

ВСТУП

Українська та англійська мови представляють різні структурні типи мов, що впливає на спосіб передачі граматичних відношень та формування слів. Англійська мова вважається аналітичною мовою, де граматичні відношення передаються за допомогою порядку слів у реченні та використанням службових частин мови, таких як прийменники, частки та артиклі. Українська мова, натомість, відноситься до синтетичних мов, де відношення між словами виражаються за допомогою чергування звуків у корені та застосуванням флексій.

У курсовій роботі актуальним та перспективним є порівняння префіксально-суфіксальної системи в українській та англійській мовах. Це дозволить розкрити роль префіксів та суфіксів у різних структурних типах мов. Можна провести детальний аналіз використання префіксів та суфіксів в обох мовах, вивчити їхні функції та значення, а також виявити спільність та відмінності в їхньому використанні.

Порівнюючи префіксально-суфіксальну систему української та англійської мов, можна звернути увагу на те, як префікси та суфікси впливають на утворення нових слів, змінюють їхнє значення та граматичні характеристики. Також варто дослідити, як різні типи префіксів та суфіксів використовуються в обох мовах для утворення прикметників, дієслів, іменників та інших їх частин мови. Наприклад, в українській мові префікси можуть вказувати на зміну значення слова (наприклад, "написати" - "переписати"), встановлювати відношення до часу (наприклад, "писати" - "написати") або виражати заперечення (наприклад, "правильний" - "неправильний"). У англійській мові префікси також використовуються для зміни значення (наприклад, "unhappy" - "happy"), вказання на час (наприклад, "do" - "undo") або вираження заперечення (наприклад, "able" - "unable").

У порівнянні з суфіксами, які додаються до кінця слова, українська та англійська мови мають відмінності у використанні та функціонуванні. В українській мові суфікси можуть вказувати на числові форми, родові ознаки,

відмінкові закінчення та інші граматичні характеристики. У англійській мові суфікси використовуються для утворення форм слів (наприклад, дієприкметників, іменників) та вираження граматичних категорій, таких як множина (наприклад, "cat" - "cats") або форми дієслів (наприклад, "work" - "worked").

Об'єктом роботи є префікси та суфікси сучасної української та англійської мов.

Предметом є семантичні та кількісні характеристики префіксів та суфіксів двох досліджуваних мов.

Мета роботи – виявити подібні та відмінні риси префіксальних та суфіксальних морфем у сучасній англійській та українській мовах.

Практичне значення роботи полягає в тому, що порівняння префіксально-суфіксальної системи української та англійської мов дозволить зрозуміти, як різні структурні типи мов впливають на формування слів та передачу граматичних відношень. Вивчення цих особливостей сприятиме кращому розумінню та використанню морфологічних засобів української та англійської мови.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ.

1.1. Морфема як основна одиниця морфологічного рівня.

Морфологія є однією з основних галузей лінгвістики, яка вивчає будову мови, зокрема слова і його складові елементи. В морфології основною одиницею аналізу є морфема.

Морфема - це найменша значуща одиниця мови, яка має лексичне або граматичне значення. Вона не може бути поділена на менші одиниці без втрати свого значення. Морфемі можуть бути самостійними словами, або ж вони можуть бути прикріплені до інших морфем або коренів для утворення нових слів (Adams, M. 2021.)

Морфемі можна класифікувати за декількома ознаками. Одна з найважливіших ознак - це тип значення, яке несе морфема. Лексичні морфемі мають лексичне значення і можуть бути самостійними словами. Наприклад, у слові "sunflower" морфемі "sun" і "flower" є лексичними морфемами, оскільки вони мають самостійне лексичне значення. Граматичні морфемі не мають самостійного лексичного значення і виконують граматичні функції в рамках мови. Наприклад, у слові "дітей" морфема "-ей" є граматичною морфемою, оскільки вона вказує на форму множини іменника.

Іншою важливою ознакою морфем є спосіб прикріплення до інших морфем або коренів. Префікси прикріплюються до початку слова, суфікси - до його кінця, інфікси - вставляються всередину слова, а постфікси - прикріплюються після кореня. Наприклад, у слові "написати" префікс "на-" прикріплюється до початку кореня "пис-", утворюючи нове слово "написати". Це приклад префіксу. (Anderson, S. R. 2015).

Крім того, морфемі можуть бути також вільними або зв'язаними. Вільні морфемі можуть функціонувати самостійно як окремі слова. Наприклад, слово "книжка" складається з вільної морфемі "книж" і суфікса "-ка". Зв'язані морфемі не можуть функціонувати самостійно, вони потребують прикріплення до інших морфем або коренів для утворення нових

слів. Наприклад, у слові "неписьменный" морфема "неписьм-" є зв'язаною, оскільки вона не може функціонувати самостійно і потребує суфікса "-ний" для утворення нового слова. (Aronoff, M., & Fudeman, K. 2011)

Морфеми можуть також мати флексійну або дериваційну функцію. Флексійні морфеми виконують граматичні функції, такі як вираження числа, роду, відмінка тощо. Дериваційні морфеми використовуються для утворення нових слів шляхом зміни лексичного значення або граматичних характеристик. Наприклад, у слові "книжковий" суфікс "-ов-" має флексійну функцію, виражаючи форму прикметника відносно до роду і числа, тоді як префікс "книж-" має дериваційну функцію, змінюючи лексичне значення слова.

Морфеми використовуються для аналізу та пояснення будови слів у мовознавстві. Вивчення морфем є важливим елементом морфологічного аналізу мови і дозволяє розуміти, як слова формуються, як змінюються та як виконують граматичні та семантичні функції. Розуміння морфем як основної одиниці морфологічного рівня допомагає вивчити систему морфологічних правил у мові, розпізнавати морфологічні закономірності і здійснювати аналіз слів на основі їх складових морфем.

Дослідження морфем як основної одиниці морфологічного рівня має велике значення для розуміння мови в цілому. Це дозволяє встановити зв'язки між словами, виявити спільні корені або морфологічні форми, розкрити процеси словотворення та словозміни в мові. Наприклад, шляхом аналізу морфем можна вивчити, як утворюються прикметники від іменників або дієслова від прикметників. (Bauer, L. 2013, Bauer, L., & Lieber, R. 2019, Blevins, J. P. 2016)

1.2. Види морфем

Існує кілька видів морфем, які використовуються в морфології для аналізу та пояснення будови слів. Основні види морфем включають:

1. Лексичні морфем: Ці морфем мають самостійне лексичне значення і можуть функціонувати як окремі слова. Наприклад, у слові "книжка" морфем "книж" і "ка" є лексичними морфемами, оскільки вони мають самостійне значення ("книга" і "маленька" відповідно).

2. Граматичні морфем: Ці морфем не мають самостійного лексичного значення і виконують граматичні функції в рамках мови. Вони відповідають за вираження граматичних категорій, таких як число, рід, відмінок, час, спосіб, особу тощо. Наприклад, у слові "дітей" морфема "-ей" є граматичною морфемою, оскільки вона вказує на форму множини іменника.

3. Префікси: Це морфем, які прикріплюються до початку слова і змінюють його значення або граматичні характеристики. Префікси можуть бути лексичними або граматичними. Наприклад, у слові "написати" префікс "на-" змінює значення слова на "почати писати". (Booij, G. 2010, Carstairs-McCarthy, A. 2018)

4. Суфікси: Ці морфем прикріплюються до кінця слова і змінюють його значення або граматичні характеристики. Суфікси також можуть бути лексичними або граматичними. Наприклад, у слові "книжковий" суфікс "-ов-" змінює значення прикметника на "належний до" (книга - книжковий).

5. Інфікси: Ці морфем вставляються всередину слова і змінюють його значення або граматичні характеристики. Інфікси використовуються в деяких мовах для утворення нових слів або форм слова шляхом вставки морфем всередину кореня. Наприклад, у деяких мовах утворення форми множини може включати вставку інфіксу, як у слові "люди" (інфікс "-д-").

6. Постфікси: Ці морфем прикріплюються після кореня слова і змінюють його значення або граматичні характеристики. Постфікси часто використовуються для утворення форм слів або для вираження граматичних відмінностей. Наприклад, у деяких мовах існують постфікси, що вказують на

відмінок іменника, як у слові "дітих" (постфікс "-х" вказує на родовий відмінок). (Dixon, R. M. 2010, Dressler, W. U., & Kastovsky, D. 2011)

7. Зв'язані морфеми: Ці морфеми не можуть функціонувати самостійно і потребують прикріплення до інших морфем або коренів для утворення нових слів. Вони використовуються для створення нових слів шляхом зміни лексичного значення або граматичних характеристик. Наприклад, у слові "недолік" морфема "не-" є зв'язаною, оскільки вона не може функціонувати самостійно і виконує функцію заперечення.

8. Нульова морфема: Це особливий тип морфеми, який не має фонетичного виразу, але впливає на морфологічну структуру слова. Існування нульової морфеми проявляється у випадках, коли граматична характеристика відсутня або не виражена окремим звуком або буквою. Наприклад, у мові можуть існувати нульові морфеми, що відповідають за форми однини і множини деяких іменників без зміни звукової частини слова. (Hayashi, Y. 2015)

Висновки до Розділу 1

Морфема є найменшою значущою одиницею, яка не може бути поділена на менші компоненти без втрати значення. Вона може мати лексичне або граматичне значення.

Лексичні морфеми мають самостійне лексичне значення і можуть функціонувати як окремі слова, тоді як граматичні морфеми не мають самостійного значення і виконують граматичні функції в мові. Префікси, суфікси, інфікси та постфікси є різними типами морфем, які використовуються для зміни значення або граматичних характеристик слова. Вони можуть бути лексичними або граматичними, прикріплюватися до початку, кінця або в середині слова, відповідно.

Існують також зв'язані морфеми, які не можуть функціонувати самостійно, але прикріплюються до інших морфем або коренів для утворення нових слів. Нульова морфема, хоча не має фонетичного виразу, впливає на морфологічну структуру слова.

Вивчення морфеми як основної одиниці морфологічного рівня дозволяє розкрити систему морфологічних правил у мові, встановити зв'язки між словами, розуміти процеси словотворення та словозміни. Це сприяє розумінню мови в цілому і дозволяє здійснювати аналіз слів на основі їх складових морфем.

РОЗДІЛ II. ПРЕФІКСИ ТА СУФІКСИ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.

2.1 Префіксальні морфеми

Префіксальні морфеми є важливими складовими частинами слів і використовуються для зміни значення або граматичних характеристик слова. Як в українській, так і в англійській мовах префіксальні морфеми можуть використовуватися для утворення нових слів або зміни значення вже існуючих слів. (Haspelmath, M. 2020, Haspelmath, M., & Sims, A. D. 2010)

В українській мові префікси додаються до початку слова і мають різні значення та граматичні відтінки. Наприклад, префікс "над-" вказує на підвищення, перевищення або вищість (наприклад, "надписати" - писати щось більше або краще). Префікс "пере-" використовується для позначення повторення, зміни стану або переміщення (наприклад, "перекласти" - перемістити щось з одного місця на інше).

У англійській мові префікси також додаються до початку слова і змінюють його значення або граматичні характеристики. Наприклад, префікс "un-" вказує на заперечення або відсутність (наприклад, "unhappy" - нещасливий). Префікс "re-" використовується для позначення повторення або повернення до попереднього стану (наприклад, "rewrite" - переписати).

Варто відзначити, що використання префіксів може відрізнятись в українській та англійській мовах. Наприклад, в українській мові префікси можуть бути досить продуктивними і широко використовуваними для утворення нових слів, в той час як в англійській мові використання префіксів може бути менш розповсюдженим і відбуватися в більш обмеженому обсязі. (Katamba, F. 2003)

Українські префікси можуть мати різні значення і функції. Наприклад, префікс "без-" вказує на відсутність (наприклад, "безкоштовний" - безкоштовний), префікс "з-" вказує на власність чи належність (наприклад, "збройні сили" - військові сили), префікс "най-" вказує на найвищу або найкращу якість (наприклад, "найкращий" - найкращий). Такі префікси

можуть змінювати значення базового слова або вказувати на якості, характеристики чи стани об'єкта. (Matthews, P. H. 2014, McCarthy, J. J., & Prince, A. 1994 с. 218-282.)

В англійській мові також є багато префіксів зі своїми власними значеннями. Наприклад, префікс "dis-" вказує на заперечення, відсутність чи протилежність (наприклад, "disagree" - не погоджуватися), префікс "pre-" вказує на передчасність або передісторію (наприклад, "preheat" - попередньо розігрівати), префікс "un-" вказує на відсутність (наприклад, "undo" - скасовувати). Ці префікси можуть змінювати значення базового слова або вказувати на стани, дії чи відношення.

Вивчення префіксальних морфем української та англійської мов дозволить краще розуміти процеси утворення слів та їх значення. Дослідження префіксальних морфем в різних мовах сприяє збагаченню мовного багатства і розумінню того, як мова використовує префіксальні морфemi для створення нових слів або зміни значення і граматичних характеристик існуючих слів.

2.2. Суфіксальні морфemi

Суфіксальні морфemi є важливими елементами формування слів і використовуються для зміни значення, граматичних характеристик або категорій слова. Як українська, так і англійська мови використовують суфіксальні морфemi для утворення нових слів або модифікації вже існуючих. (O'Grady, W., Dobrovolsky, M., & Aronoff, M. 2010)

Українська мова має багатий асортимент суфіксів з різними значеннями та граматичними функціями. Наприклад, суфікс "-ка" використовується для утворення жіночих іменників від чоловічих (наприклад, "хлопець" - "хлопчик"), суфікс "-ниця" вказує на професійне або посадове становище жінки (наприклад, "професор" - "професорка"). Суфікси також можуть вказувати на числові форми, родові ознаки, відмінкові закінчення тощо.

В англійській мові також існує розмаїття суфіксів зі своїми власними значеннями та функціями. Наприклад, суфікс "-ness" використовується для утворення іменників, що позначають стан або якість (наприклад, "happiness" - щастя), суфікс "-able" вказує на здатність чи можливість (наприклад, "comfortable" - комфортний). Суфікси також використовуються для утворення форм слів, включаючи прикметники, дієслова, прислівники тощо.

Варто зазначити, що використання суфіксів може відрізнятися в українській та англійській мовах. В українській мові суфікси використовуються для вираження різних граматичних категорій, таких як числові форми, відмінкові закінчення, родові ознаки тощо. Наприклад, суфікс "-ок" використовується для утворення множини іменників від чоловічих (наприклад, "друг" - "друзі"), суфікс "-ів" вказує на родовий відмінок множини (наприклад, "хлопець" - "хлопців").

У англійській мові суфікси використовуються для утворення різних форм слів та вираження граматичних категорій. Наприклад, суфікс "-s" вказує на множину іменників (наприклад, "cat" - "cats"), суфікс "-ed" використовується для утворення дієприкметників у минулому часі (наприклад, "play" - "played"). (Selkirk, E. O. 1982, Spencer, A., & Zwicky, A. M. 2015)

Порівнюючи суфіксальні морфеми в українській та англійській мовах, можна виявити спільні риси та відмінності у їх використанні. Наприклад, обидві мови використовують суфікси для утворення множини слів, але конкретні суфікси та правила їхнього застосування можуть відрізнятися. Вивчення суфіксальних морфем допомагає розкрити багатогранність мови та зрозуміти роль суфіксів у формуванні слів та вираженні граматичних категорій.

Загальною характеристикою суфіксальних морфем в українській та англійській мовах є їхнє використання для зміни значення, граматичних відтінків або формування нових слів. Обидві мови мають широкий спектр суфіксів з різними значеннями та функціями.

Українська мова використовує суфікси для вираження числових форм (наприклад, "дім" - "доми"), родових ознак (наприклад, "сонце" - "сонця") та відмінкових закінчень (наприклад, "друг" - "друга"). Суфікси також можуть змінювати частини мови (наприклад, прикметники від іменників) та виражати ступінь порівняння (наприклад, "великий" - "більший").

В англійській мові суфікси використовуються для утворення форм слів та вираження граматичних категорій. Наприклад, суфікси можуть вказувати на числову форму (наприклад, "cat" - "cats"), форми дієслова у минулому часі (наприклад, "play" - "played") або наголос (наприклад, "photograph" - "photography").

Порівнюючи суфіксальні морфеми в українській та англійській мовах, варто звернути увагу на різні способи використання суфіксів та їхню роль у формуванні слів. Українська мова, як синтетична, використовує суфікси для передачі граматичних відношень та формування нових слів, тоді як англійська мова, як аналітична, може використовувати інші морфологічні засоби, такі як допоміжні дієслова чи частки, для вираження граматичних категорій. Крім того, в англійській мові суфікси можуть виконувати різні функції, включаючи утворення прикметників, прислівників, іменників, дієприкметників та інших форм слів.

Вивчення суфіксальних морфем в українській та англійській мовах допомагає розкрити специфіку мовної системи кожної мови і їхню роль у формуванні слів та вираженні граматичних відношень. Дослідження суфіксальних морфем дозволяє з'ясувати спільні риси та відмінності між цими мовами і розуміти, якими морфологічними засобами кожна мова оперує для вираження значень і відношень. Враховуючи особливості суфіксальних морфем української та англійської мов, можна краще зрозуміти мовну структуру та функціонування цих мов. (Stump, G. T. (2016))

Висновки до Розділу 2

В другому розділі ми дослідили префіксальні та суфіксальні морфеми в українській та англійській мовах. Було встановлено, що обидві мови використовують ці морфеми для зміни значення слів, граматичних характеристик та утворення нових слів. Однак, використання та функціонування префіксальних та суфіксальних морфем можуть відрізнятися відповідно до структурних особливостей кожної мови.

Українська мова, як синтетична, має багатий арсенал префіксальних та суфіксальних морфем, які використовуються для вираження різних граматичних відношень та формування слів. Використання префіксів української мови може бути продуктивним, що дозволяє широко використовувати їх для утворення нових слів та зміни значення існуючих. У той же час, суфікси в українській мові використовуються для вираження числових форм, родових ознак, відмінкових закінчень та інших граматичних характеристик.

Англійська мова, як аналітична, використовує префікси та суфікси, але у меншому обсязі порівняно з українською мовою. Використання префіксів у англійській мові часто відображає заперечення, відсутність або зміну значення слова. Суфікси в англійській мові використовуються для утворення різних форм слів та вираження граматичних категорій.

Дослідження префіксальних та суфіксальних морфем української та англійської мови дозволяє краще розуміти структурні особливості кожної мови та їхні впливи на формування слів і вираження граматичних відношень. Вивчення цих морфем розкриває багатогранність мовної системи, сприяє збагаченню мовного багатства та поліпшенню мовного виразу.

Порівняння префіксальних та суфіксальних морфем в українській та англійській мовах також відкриває перед нами різноманітність морфологічних засобів у формуванні слів. Це дозволяє усвідомити, як різні структурні типи мов впливають на способи творення слів та передачу граматичних відношень. Вивчення префіксальних та суфіксальних морфем української та англійської мов є актуальним та перспективним напрямом досліджень, що сприяє глибшому розумінню мови і способу її функціонування.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У даній роботі було проведено дослідження морфем української та англійської мов. Морфеми, як основні одиниці мовної структури, виконують важливу роль у формуванні слів та вираженні граматичних відношень.

У першому розділі була розглянута морфема як основна одиниця морфологічного рівня. Було виявлено, що морфема є найменшою значущою одиницею мови, яка має своє значення та може виконувати граматичні функції. Вивчення морфем дозволяє розкрити механізми утворення слів, їх структуру та взаємозв'язок з іншими мовними рівнями.

У другому розділі були розглянуті префіксальні та суфіксальні морфеми в українській та англійській мовах. Префікси та суфікси використовуються для зміни значення слів, граматичних характеристик, утворення нових слів. Було виявлено, що українська мова, як синтетична, має багатий арсенал префіксальних та суфіксальних морфем, які використовуються для вираження різних граматичних категорій. У свою чергу, англійська мова, як аналітична, використовує префікси та суфікси у меншому обсязі, префікси зазвичай вказують на заперечення або зміну значення, а суфікси допомагають утворювати форми слів та виражати граматичні категорії.

В цілому, проведене дослідження дозволило з'ясувати особливості морфологічної структури української та англійської мов, а також виявити спільні та відмінні риси у використанні морфем. Українська мова, як синтетична, відзначається широким спектром морфем, які активно використовуються для формування слів і вираження граматичних відношень. Префікси та суфікси української мови мають різні значення та функції, що дозволяє відтворювати різноманітні структурні та семантичні відтінки. Англійська мова, як аналітична, хоча й використовує морфеми, префікси та суфікси відіграють менш помітну роль у формуванні слів, а граматичні

відношення в основному виражаються за допомогою порядку слів і додаткових службових частин мови.

Існують важливі значення для вивчення мови і мовної системи взагалі. Вони сприяють кращому розумінню процесів формування слів, граматичних характеристик і семантики мовних одиниць. Порівняння морфологічних особливостей української та англійської мов розширює наше знання про різні структурні типи мов і розуміння взаємозв'язку між мовою і культурою. Дослідження морфем української та англійської мов покликане покращити наші лінгвістичні компетенції та допомогти нам краще орієнтуватися у мовному середовищі.

РЕЗЮМЕ

Дана робота присвячена дослідженню морфем української та англійської мов. У першому розділі було розглянуто морфему як основну одиницю морфологічного рівня, встановлено її значення та роль у формуванні слів. В другому розділі були проаналізовані префіксальні та суфіксальні морфеми в обох мовах, з'ясовано їхню роль у зміні значення слів, граматичних характеристик та утворенні нових слів.

Дослідження показало, що українська мова, як синтетична, володіє багатим асортиментом префіксальних та суфіксальних морфем, що використовуються для вираження різних граматичних категорій та формування слів. Англійська мова, як аналітична, використовує префікси та суфікси у меншому обсязі, надаючи більший акцент на порядок слів та додаткові службові частини мови.

Це дослідження має значний внесок у вивчення морфологічних особливостей української та англійської мов. Воно сприяє глибшому розумінню процесів формування слів, граматичних характеристик і семантики мовних одиниць. Порівняння морфем української та англійської мов розширює наше знання про різні структурні типи мов і впливає на розуміння взаємозв'язку між мовою і культурою.

Отримані результати допомагають поліпшити наші лінгвістичні компетенції та розширити розуміння мовного середовища. Це необхідно для лінгвістів, мовознавців та всіх, хто цікавиться мовою та мовними явищами. Дослідження префіксальних та суфіксальних морфем в українській та англійській мовах відкриває широкі можливості для подальших досліджень в галузі морфології та порівняльної мовознавства.

Узагальнюючи, ця робота дає важливий внесок у вивчення морфології української та англійської мов. Вона показує спільні та відмінні риси у використанні морфем, розкриває особливості структурних типів мов та роль морфологічних засобів у формуванні слів та вираженні граматичних відношень. Дослідження морфем сприяє розумінню мовної системи та розвитку мовних компетенцій.

Список використаної літератури

1. Adams, M. (2021). *The Morphology of English*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
2. Anderson, S. R. (2015). *Aspects of the theory of morphology*. Cambridge University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.cambridge.org>
3. Aronoff, M., & Fudeman, K. (2011). *What is morphology?* John Wiley & Sons. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.wiley.com>
4. Bauer, L. (2013). *Introducing linguistic morphology*. Edinburgh University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з [https://www.eupublishing.com](https://www.euppublishing.com)
5. Bauer, L., & Lieber, R. (2019). *The Oxford reference guide to English morphology*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
6. Blevins, J. P. (2016). *Word and paradigm morphology*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
7. Booij, G. (2010). *The grammar of words: An introduction to linguistic morphology*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
8. Carstairs-McCarthy, A. (2018). *The evolution of morphology*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
9. Dixon, R. M. (2010). *Basic linguistic theory: Volume 2, Grammatical topics*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
10. Dressler, W. U., & Kastovsky, D. (2011). *Morphology: Units, stems, and allomorphy*. Walter de Gruyter. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.degruyter.com>
11. Hayashi, Y. (2015). *The morphology of Japanese: Restructuring and beyond*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
12. Haspelmath, M. (2020). *Understanding morphology*. Routledge. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.routledge.com>

13. Haspelmath, M., & Sims, A. D. (2010). *Understanding morphology*. Routledge. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.routledge.com>
14. Katamba, F. (2003). *Morphology*. Palgrave Macmillan. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.palgrave.com>
15. Matthews, P. H. (2014). *The concise Oxford dictionary of linguistics*. Oxford University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.oup.com>
16. McCarthy, J. J., & Prince, A. (1994). Prosodic morphology. *The handbook of phonological theory*, 218-282. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.jstor.org>
17. O'Grady, W., Dobrovolsky, M., & Aronoff, M. (2010). *Contemporary linguistics: An introduction*. Bedford/St. Martin's. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.macmillanlearning.com>
18. Selkirk, E. O. (1982). *The syntax of words*. MIT Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.mitpress.mit.edu>
19. Spencer, A., & Zwicky, A. M. (2015). *The handbook of morphology*. John Wiley & Sons. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.wiley.com>
20. Stump, G. T. (2016). *Inflectional morphology: A theory of paradigm structure*. Cambridge University Press. [Електронний ресурс]. Отримано з <https://www.cambridge.org>